

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΙΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

Συνδρομὴ

Ἔτησίᾳ . . . Δρ. 4
Ἐξαμηνίῳ . . . » 250
Ἐξωτερικοῦ . σφ. γ. 4

Τῆς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑς

Διαφόρων λ. γίων καὶ
ἐπιστημῶν

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθυντέα
Γραφεῖα — «ΑΥΓΗΣ»,
Χαλκίδα

ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ Ι ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1900 ΑΡΙΘ 3

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ἐν προτιθέμεθα ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ νὰ κάμωμεν ἀκριβῆ ἐκθεσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ νὰ περιγράψωμεν τὴν πορείαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ ἐξ ἐκάστης περιόδου ἐν τοῦλάχιστον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα νὰ ἐπιδείξωμεν. Διὰ τοῦτο θέλομεν πραγματευθῆ ἐν ἐκτάτει ἐν μὲν τῷ Α. μέρει τὸν χορὸν, ἐν δὲ τῷ Β. τὴν ὑποκριτικὴν, καὶ ἐν τῷ Γ. τὴν παντομιμικὴν.

Τὸ αἰώνιον κάλλος, τὴ περιβάλλον τὰ ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς ποιήσεως, ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν φυσικὴν πορείαν τῆς μορφώσεως τοῦ ἔθνους, ἐφ' ἣ ἡ τέχνη παρὰ τοῖς Ἑλλησι δύναται νὰ καυχήθῃ ὅσον παρ' οὐδενὶ ἄλλῳ λαῷ.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ποιήσεως ὑπῆρξε διαρκῆς, χωρὶς ξενικὸν τι νὰ εἰσέλθῃ, τὰ πάντα ἐβλάστησαν ἐκ τοῦ βίου καὶ σὺν τῷ βίῳ αὐτῶν.

Αἱ ἐν τῷ θεάτρῳ κατ' ἀρχὰς γενόμεναι παραστάσεις δὲν ἦσαν ἀντικείμενον τέρψεως, ἀλλ' εἶχον ὡς κύριον σκοπὸν τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου. Τετράκις τοῦ ἔτους ἐτελοῦντο τοιαῦται ἑορταὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Κατ' αὐτὰς ἅπας ὁ λαὸς συνέρρει ἐἰς τὸ θέατρον καὶ ἐκεῖ ἐξύμνει ᾄδων τὰς πράξεις καὶ τὰ κατερωτάματα τοῦ Διονύσου, ὅστις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, τὰ μάλιστα ἐτιμᾶτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἄλλ' ὅτε ἤδη ἐπὶ μᾶλλον ηὔξανετο τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀπεχωρίσθησαν, ὡς εἰκός, τοῦ πολλοῦ πλῆθους οἱ μᾶλλον ἠσκημένοι ἀοῖδοι καὶ ὄρχησταί, ὥστε οἱ μὲν ἤγον, τρόπον τινά, ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ τὸν χορὸν, οἱ δὲ ἐθεῶντο, ἠχοῶντο, ἐνίοτε δὲ καὶ συνήδον. Εἰς χορηγός, ἡγεμῶν τοῦ

χοροῦ, ἤρχετο τοῦ ἄσματος ὁ δὲ χορὸς ἠκολούθει αὐτῷ. Προσόντως ὁμοῦ τοῦ χοροῦ οἱ ἄνθρωποι ἔν ἤρκοι ντο εἰς τὸν ἀπλοῦν τοῦτον τρόπον. Ὁ λόγος ἀπεχωρίσθη κατ' ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ἄσματος καὶ κατέστη ἀνεξάρτητος, ἐκ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀντιλογίας τοῦ χορηγοῦ καὶ τῶν λοιπῶν χορευτῶν ἀνεπτύχθη ὁ διάλογος καὶ μετ' αὐτοῦ ἐνεβλήθησαν αἱ πρῶται ἀρχαὶ τοῦ δράματος. Καὶ σὺν τῷ βήματι τοῦτῳ ἠνοίχθη συγχρόνως ἐλευθερώτερον στῆδιον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆ ὕλης, τὰ ἀντικείμενα τῆς ὥδης· καὶ παραστάτως ἐγένοντο ποικιλώτε α' ὅν περιούζοντο πλέον εἰς τὸν Διονυσον, ἀλλ' ἐνώσταζον καὶ ἄλλους θεοὺς καὶ ἥρωας. Μετ' ἰδιαιτέρας δὲ ἀγχιπῆ ἐπραγματεύοντο τὰ τοῦ Θηβαϊκοῦ καὶ Τρωικοῦ μύθου.

Παραλλήλως τῇ ἀναπτύξει τῆς δραματικῆς πηύσεως ἐγένετο κατ' ὀλίγον καὶ ἡ εἰς μέρη διαίρεσις καὶ διάτμησις τοῦ ποδὸς παραστάσι, ἀ γκαίου χώροι· οὗτος ὁ χώρος, ὅστις θέατρον ἐκλήθη, συνίστατο κατ' ἀρχὰς μὲν ἐκ δύο μερῶν, ἐκ τοῦ καὶ ἡ ἐρ οὐ ἐκάθηοντο οἱ θεαταί, καὶ τῆς ὀρχήστρας, ἣτοι ὁ περὶ τὸν βωμὸν χώρος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διέμενον ὁ χορὸς· μετέπειτα ὁμοῦ, ὅτε ὁ θέσπις κατὰ τὸ 500 π.χ. εἰσῆγαγεν ἓνα ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ χοροῦ ὑποκρτὴν ἐγένετο χορεία καὶ τρίτου μέρους ἔπερ ὠνομάσθη σκηνή. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον τῶν θεατρικῶν παραστάσεων οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀττικῇ ὑπῆρχε μόνιμον καὶ στερεὴν οἰκοδόμημα, ἀλλὰ κατασκευάζοντο τοιαῦτα προσωρινὰ διὰ ξύλων. Ἐπίσης ἀτλαῖ, ἄκοσμοι, καὶ ἀτεχνοὶ ἦσαν αἱ πρῶται ἀρχαὶ τῆς παραστάσεως.

Ἐνεδύοντο ἐλαφρόν τι περιζώμα, ἠλείφοντο μὲ τρύγα κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ ἐκίσαιον τὴν κεφαλὴν μὲ στέφανον ἐκ σελίνου καὶ τὰς παρεῖας μὲ φύλλα.

Τὴν θέσιν τῆς τρυγῆς ἀντικατέστησαν βραδύτερον ἄλλοι χρωματισμοὶ π.χ. φιμύθειον, ἀλεκτροπέδον καὶ ἀνδρίχλη, ἕως οὐ τέλος, ἀφοῦ εἰσῆχθη ἰδιαιτέρος ὑποκρτῆς μετεχειρίσθησαν τὸ προσωπεῖον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τοῦ χοροῦ ἐν τοῖς διθυράμβοις ἀνερχόμενος εἰς 50 ἠλαττώθη μετὰ ταῦτα ἀφοῦ τελείως ἀνεπτύχθη ἡ τραγωδία εἰς 15. Οὗτοι εἰσῆρχοντο οὐχὶ πλέον ἐν κύκλῳ, ἀλλ' ἐν τετραγώνῳ, εἰ τὴν ὀρχήστραν, ὁ ἀρχηγὸς δὲ τοῦ χοροῦ ὠνομάζετο κερυφαῖος.

Τὸ κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ χοροῦ ὑπ' αὐτῷ τοῦ ἀποκρίνον ἄσμα ὡς καὶ αὐτὴ ἡ εἰσοδὸς ὠνομάζετο πάροδος. Ἐκεῖνα δέ, τὰ ὁποῖα ἦδε, ἀφοῦ πλέον καταλαμβάνε τὴν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ θέσιν τοῦ ὠνομάζοντο στάσιμα, τὸ δὲ κατὰ τὸ τέλος τῆς τραγωδίας κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ χοροῦ εἰσοδὸν, σπα ἰως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως ἐξήρχετο ὁ χορὸς τῆς ὀρχήστρας καὶ εἰσῆρχετο πάλιν ἐκ νέου εἰς αὐτὴν τοῦτο ἐκάλεον ἐπιπάροδον, Κομμὴν δὲ ὠνομάζον ἄσμα θρηνητικὸν ψαλλόμενον ὑπ' ἑνὸς τῶν ὑποκρτῶν καὶ τοῦ χοροῦ.

Τοῦς ρυθμοὺς τῶν ὥδων καὶ τῶν ὀρχήσεων ἐδιδάσκοντο οἱ χορευταὶ ὑπ' τῶν χορηγῶν· οὗτοι ἦσαν ἠαγκασμένοι, ὅπως φροντίσωσι δι' ἰδίων ἐξόδων διὰ τὴν σύστασιν τοῦ χοροῦ τὴν ἀσκησιν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν διατροφήν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον.

Προσέτι οὗτος ἐφρόντιζεν καὶ περὶ τοῦ διὰ τὴν παράστασιν ἀπαιτουμένου καλλωπισμοῦ, ὅστις ἔπρεπε τοσοῦτον κομψώτερος νὰ ἦνε καθ' ὅσον οὗτος ἐπεδεικνύετο εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τῶν θεατῶν οὐχὶ ἐν τῷ ἀπατηλῷ φωτισμῷ τῶν λύχνων, ἀλλ' ἐν τῷ καθαρῷ φωτὶ τοῦ Ἡλίου, ἐπειδὴ αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις δὲν ἐγένοντο, ὡς παρ' ἡμῶν, τὴν ἐσπέραν καὶ ἐν ἐστεγασμένοις χώροις, ἀλλ' ἀπὸ πρωίας καὶ ἐν ὑπαίθρῳ. Διὰ νὰ παραστήσῃ δὲ οἰητὴς τις ἔπρεπε πρῶτον νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ ἔρχοντος. Ἐπίσης ἡ ἀπονουμὴ τοῦ βραβεῖου καὶ εἰς τὸν χορηγὸν καὶ εἰς τὸν ποιητὴν ἐγένετο διὰ πέντε κριτῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς πολιτείας.

Ὅτε δὲ βραδύτερον φηροδεμήθη ἐν Ἀθήναις θέατρον σταθερὸν καὶ μόνιμον, ἔπρεπε νὰ πληρώνωνται χρήματα εἰσοδου εἰς τὸν θεατρῶντῃν· διὰ τοῦτο ὁ Περικλῆς

ἄρισεν τὰ χρήματα ταῦτα νὰ πληρώνωνται διὰ τοῦς πτωχοὺς ἐκ δημοσίου ταμείου. Καὶ πράξας τοῦτο ὁ Περικλῆς ἐπέδειξάτο δικαίας καὶ εὐτελεῖς διαθέσεις πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν σκηνικῶν παραστάσεων, αἵτινες ἐκ κοινῆς θρησκευτικῆς ἐορτῆς ἀφορμηθεῖσαι δὲν ἔπρεπε νὰ ἦνε προνομίον τῶν ὑπόρων· ἀρ' ἑτέρου δὲ ἐδίδαξεν, ὅτι ἐθεώρει, ὡς καὶ ὁ Ἀριστοφάνης, τὸ θέατρον ὑψηλότερον παιδευτήριον τῆς πολιτείας, τοῦ ὁποῖου τὰ εὐεργετήματα ἐνομιζεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀρχιρῇ μηδεὶς παρὰ μεδουδ· μετὰ παρὰ τῶν ἐλαγίστων πολιτῶν.

Ἐπετὶ συνέχεια
ΝΑΘΑΜ ΚΟΚΕΡ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τῷ ὄν τάτῳ μοι Γ.

Ἐπὸ εὐγενῶν αἰσθημάτων παρεθήσα, φίλτατε Γ· ὅτι ἡ ὑμετέρα καρδία ἤρχει νὰ πλημμυρῇ· ναί! ὑπὸ αἰσθημάτων κινουμένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν περιέργειαν ἔχει μόνον ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν περιστοιχιζόντων σε ὀλίγων φίλων σου, καὶ δικαίῳ ἔδιος αὐτῇ ἡ ἀπροσπτος μεταβολὴ καὶ ἀλλαγὴ τῶν ποτερον χαρμῶν αἰσθημάτων καὶ ἡ καταληψίς τῆς εὐαισθητοῦ καρδίας σου, ὡς λεγέτε ὑπὸ τῶν νῦν ὑπαρχόντων ἐν αὐτῇ, δὲν δύναται ἄλλο τι νὰ πρᾶξῃ εἰμὶ νὰ κινήσῃ εἰς περιέργειαν, ὡς εἶπον ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς φίλους σας, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ μᾶς ἐμβάλντε εἰς ὑπονοίας, καὶ πλείστα ὅσα νὰ διαλογιζώμεθα περὶ σοῦ.

Ὡραὶ ὀλοκλήρους, φίλτατε Γ· κατηναλισκὸν καθ' ἑκάστην σκεπτόμενος κατ' ἴδιν ὅπως ἀντιληφῶ διὰ τῆς ἀσθενείας μου ἀντιλήψεως ὑποβηθηθεμένης ὑπὸ τῶν πτωχῶν μοι γνώσεω τὸ αἷτιον τῶν νέων τούτων αἰσθημάτων τῆς καρδίας σας, ὡς καὶ τὴν προέλευσιν αὐτῶν, ὁ περ' αὐτοῦ ὡς τὸ ἐπίτευρον, δὲν ἀμφιβάλλω δὲ πλέον ποσῶς περὶ τούτου, ἐρηματισα σταθερὰν τὴν πεποιθησὶν μου, καὶ ἔδη τολμῶ νὰ σοὶ τὸ ἀποκαλύψω.

Ὁ ἔρωσ, φίλτατε Γ· ναί! ἐκεῖνος ὁ μικρὸς θεὸς ὁ διὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱμπνείει καὶ τροφοδοτεῖ τὴν καρδίαν σας διὰ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων, αὐτὸς ὁ τυχὼν παρὰ σοῦ μεγίστης ὑποδοχῆς ἐπέφερε καὶ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας

σας, ἐνεκὸν τῶν ὁποῖων μεγίστη διατάραξις ἐπικρατεῖ, ὡς λέγετε, ἐν τῷ νοῦ σου.

Ὁ ἔρωσ, λοιπὸν σοὶ ἔρωτε διὰ τῶν αἰμηρῶν βελῶν αὐτοῦ τὴν καρδίαν σου; ἀρχ' ἀγσπᾶς! λατρεύεις! ὡς πόσον εἶσαι εὐτυχῆς! Ἐὰν ὁμοῦ εἶχε πὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου τὸ ἔνδοξον ἐκείνης... τῆς λατρευτῆς σου, ἐὰν συνεχέντρωνεῖς πάντοτε, τοὺς διχλογοισμῶς σου περὶ αὐτὴν, ἐὰν ἐνομιζες, ὅτι πᾶσα φωνὴ ἢ ἤχῳ προσκρουομένη ἐπὶ τῶν ὠτων σου προέρχεται ἐκ τῶν ἀδρῶν χειλέων αὐτῆς, ἐὰν μετεροῦσο καὶ ἐν τῷ μετριοῦσθαι ἐλυκνίζετο βαυκαλιζόμενος ὑπ' ἐκείνης, ἐὰν ἐζῆς διὰ μόνην αὐτὴν, ἐὰν τέλος ἡ ζωὴ σου ἢ ὁ θάνατός σου ἐξήρτατο ἐξ αὐτῆς καὶ μόνης θὰ ἦσο πλέον ἢ εὐτυχῆς!

Ἐρωσ ἀγνός! σιῶνιος!
« Ἀγαπᾶς; ἔρα πλειότερον· τὸ ἀποθησκείν ἐξ ἔρωτος τ' αὐτοῦ τοῦ ζῆν ἐξ ἔρωτος», λέγει ὁ Οὐγκῶ.

Μὴ λησμένοι ὁμοῦ, φίλτατε Γ· ὅτι ὁ ἔρωσ ἔχει μὲν τὰς ἡδονὰς τοῦ τὰ θέλητρα ἀλλὰ ἔχει καὶ τὰς πειρίας τοῦ, τὰς βασάνους τοῦ, τὰς ἀπογοητεύσεις τοῦ. θλίβει, στενοχωρεῖ, ἀπελνίζει τὰς ὑπ' αὐτοῦ τραθεῖσαι καρδίαις.

Ἐπιτραπέϊτω μοι λοιπὸν νὰ σοὶ εἶπω νὰ ἀποδώζητε αὐτὸν οἰκτῶς, νὰ περιμονήσητε τελείως πασας τὰς ὑπ' αὐτοῦ προσφερομένας εἰς τὴν ἡδονὰς τε καὶ θέλητρα, τὰ ὁποῖα εἶνε συνέπειαι καὶ αὐτοῦ ἀκούη τοῦ ἀγνοῦ ἔρωτος, νὰ λυσητε τοὺς δεσμούς, οὗτος εἶπειν, αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξεληθετε εἰς αἰθερίους φανταστικὸς ὀρίζοντας καὶ ἐκεῖ νὰ ὀνειροπωλήσητε τὸ μέλλον σας, ὅτου εἶμαι βέβαιος, ὅτι θ' ἀπαντήσητε μεγαλειτέραν εὐτυχίαν.

Γ. Β. Κ... ης.

ΤΕ ΦΥΤΑ ΕΝ Τῷ ΧΡΟΝῳ

Πλείστοι βοτανικοί, ἐν εἰς καὶ ὁ Sinnée κατόρθωσαν νὰ παρατηρήσωσιν, ὅτι ὁ γεωργὸς δύναται νὰ εὐκολύνηται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ χρόνου τῆς καλλιεργείας ἐκ τῶν φυτῶν καὶ ἀνθῶν.

Οὕτως φυτὰ, τὰ ὁποῖα θάλλουσι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς χρησίμους τῇ γεωργίᾳ εἶν· ἡ Δάφνη, ἡ Ἀνεμώνη, τὸ

λύ, δεσποινίς, είθε άγγελιοι, άνέκραζεν ο Στέφανος.

— Τώρα θα μου επιτρέψης να έλθω μαζί σου εις την ώραίαν σας Ελλάδα να γνωρίσω και την ώραίαν κατεργάραν ή όποία σε έκαμε να ύποφερχι τόσον καιρόν.

- Μ' έρωτάτε άκομη; — ή εύτυχία!
 - Λοιπόν μετά τρεις ήμέρας άναχωρούμιν.
 - Καί αύριον εάν θέλετε
- ‘Ο Στέφανος εξελθών της οικίας της έσπευσε άμίσως εις τό τηλεγραφείον και έτηλεγράφησε==
Έρχομαι τά πάντα έτοιμα==

Μετά ένα μήνα έτελείσθησαν μεγαλοπρεπώς οι γάμοι του Στεφάνου και της Θελλείας. ‘Η θάλλεια ήτο εξόχως ώραία ή ήμέραν εκείνην περιβεβλημένη πολυτιμώτατα κοσμήματα, όωρα της άμερικανίδος, ήτις άντήλλαξε τους γαμηλίους στεφάνους.

ΓΝΩΜΙΚΑ

‘Ο έρωσ ειναί ως άνεον, ει ύπογράφοντες είναι πάντοτε όλιγώτεροι των αίτούντων να ύπογραφώτι.

‘Η γυνή είναι νέα έν όσω δύναται να ένσπείρη ένθουσιασμόν, γυνή ήτις ουδέποτε ήγαπήθη δεν ύπηρέε νέα

Τό πρώτον μαθημα, ύπερ πρέπει να δώση τις εις τόν υϊόν του είναι ή ύπακοή τό δεύτερον οϊονδήποτε άλλο.

‘Αδύνατον είναι να ύπάρξη φιλία μεταξύ δύο, άν ο εις δέν παραβλέπει τό άλλο

Τό πρώτον του βίου στάδιον διεργόμεθα επιθυμούντες τό δεύτερον, τό δε δεύτερον λυπούμενοι διά τό πρώτον.

‘Η μέση θερμοκρασία είναι ή άρίστη διά κλειδοκύμβαλα.

Διά να διατηρώνται λευκά τά πληκτρα του κλειδοκυμβάλου, άνάγκη να σφουγγίζονται έπιμελώς δια λευκής φλανέλλας.

Τά κλειδοκύμβαλα ουδέποτε πρέπει να τοποθετώνται πλησίον τοίχου ή πλησίον πυράς, καθ όσον και τό πολύ ψύχος και ή μεγίστη θερμοκρασία βλάπτουσιν αυτά.

Τό κλειδοκύμβαλον επί συχνής μέν χρήσεως δέον να χορδίζηται καθ' έκαστον τέταρτον μήνα, επί άραιάς δε τοιαύτης καθ' έκτον.

Οί Ινδοί εκ του κοκκοφοίνικος, του θραυσοιου αυτού δένδρου, καρπούνται άρτον, ύδωρ, οϊνον, όξος, γάλα, έλαιον, μέλι, σάκχαρον, βελώνας, κλωστάς, ένδύματα, στεγάματα οικιών, χάρτην, ζύλα, οϊνοπνευμα κλπ.

‘Ο φελός έν, διάφόρως μεταχειριζόμεθα σήμεραν, ήν γνωστός ως και ή χρήςις του από της εποχής του Κάτωνος ήτοι από τό 401 π. χ.

Δήμαρχος τις εύρεθείς ποτε εις θέσιν να δώση διαβατήριον εις διακεκριμένον άνδρα μονόφθαλμον, έγραψε τά εξής «δφθαλμοί μέλανες, εις των όποίων έστιν άπών».

‘Εφημερίς τις γράφουσα περι κακογλωσσιās λέγει, «δτε τότε αυτή θεραπεύεται όταν ο άκούων άπέχη του άκούειν κατηγορίας, ώστε να δέχηται ύποψίας και έντυπώσεις κατά προσώπων, τά όποία άγνωστ παρά προσώπων τά όποία γνωρίζει ως ουδέν κώρος έχων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Σεπτέμβριος.

Ίδού ότι εισήλθομεν εις τόν ένατον του ενιαυτου μήνα, εις τόν Σεπτέμβριον εις τόν μήνα τούτον του θερύβου των μετοικήσεων.

Δέν γνωρίζω πώς ακριβώς καθιερώθη τό έθιμον τούτο, άλλ' ως φαίνεται έλκει άπ' άρχαιοτάτων χρόνων την άρχήν καθ' όσον οι προπάτορές μας και δη οι των 'Αθηνών κάτοικαι, κατά τόν μήνα τούτον, τόν μεταγεινιώνα παρ' άρχαίους καλούμενον μετακίζοντο εκ των άγρών εις την πόλιν, ποιούντε και έορτας Μετανείτνια, καθ' ός έτιματό ή θεός 'Απόλων όστις και μεταγεινιός ώνομάζετο.

‘Αρχομένου του μηνός άρχεται θορυβώδης κίνησις εις την πόλιν, καθ' όσον ο μήν ούτος είναι εξόχως μήν των μετοικήσεων, των σχολείων των μαθητών, των γεωργών, των άμπελουργών, και τέλος των οϊνοπωλών. ‘Οπόθεν και άν διέλη τις, θέλει παρατηρήση παρατεταγμένους επί των πεζοδρομίων έξωθι των οϊνοπωλείων, σοβαρούς τους προγαστορας της ριτσινας μικρούς τε και μεγάλους σωματορύλακας κενούς, να προετιράζωνται εις τό να δεχθώσιν έν τοϊς σπλάγγχοις αυτών τόν νέον των ένοικον.

Και πόσαι σκέψεις δέν άνέρχωνται εις την κεφαλήν μου, όταν τά παρατηρώ.

Τι παρελθόν! τι μέλλον!

Πόσα μυστικά ταύτα δέν γνωρίζουσι; πόσας στιγμάς εύτυχίας δέν έχάρησαν εις τους λατρεύοντας τό περιεχόμενον των; πόσας λύπας και δάκρυα προς στιγμήν δέν κατέπνιξαν έν τη λήθη; πόσα έγκλήματα δέν έγέννησαν; και πότων ανθρώπων ύ-

πάρχεις δέν κατέστρεψαν; ‘Αλλ' έν τούτοις αυτά σοβαρά πάντοτε, άδιαφορούσι δι όλας μου αυτάς τάς σκέψεις και περιμένουσι πάλιν την μετ' όλίγας ήμερας έκμένου πλήρωσιν αυτών γλευκούς, τρίς μεγίστην τέρψιν και χαράν των ήδη κατηφών κρασοπατέρων των μετ' άγωνίας άναμενόντων τό καινούργιο.

‘Ο μήν ούτος είναι ο ώραίοςτος των μηνών του έτους μετά τιν Μάιον δι' αυτό και ει ούζεται δι ώραίου νεανίου περικυλούμένου από σταχίς και φύλλα άμπέλου και κρατώντος ζυγον εις τάς ρομφαλας και νεανικάς χείρας του, διότι εις τας 11-12 του μηνός τούτου ο ήλιος εισέρχεται εις τό σημείον του Ζυγου.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΙΣ

Ίδού τρόπος, ο όποιος άν όχι πάντοτε τουλάχιστον ένίοτε νεοαπεύει την ήλικανίαν. Κίψατε έα κερύ εις φέτας και βάλτε αυτάς εις τά μηλίγγια και εις τιν μέτωπον όέσατε δυνατά τό κεφάλι σας και κοιμηθήτε, έως ότου ο πόνος παρέλθη

Ποτέ μη σαπωνίζετε τους εκλεκτούς σπόγγους τους όποιους μεταχειρίζεσθε διά το πρόσωπον και τό σώμα σας. Εάν θέλετε να τους καθαρίσητε, βρέξατέ τους με άρκετόν ζωμόν λεμονίου και τρίψατε κατόπιν με τόν φλοιόν του. Εάν δε τους άσπίσετε επί μίαν νύκτα εις νερό ψυχρόν μαζί με τά λείψανα του φλοιού, τήν πρώϊαν θα είναι καθαρώτατοι.

Νομίζομεν ότι ο φοβερώτερος πόνος είναι ο πονοδοντος. Και όμως πολύ εύκόλως δύναται να προληφθη και θεραπευθη εάν δέν προέρχηται εκ ρευματισμού. ‘Αρκεί να λάβη τις δύο μέρη στυπτηρίας εις κόνην και έπτά μέρη Νιτρικου Αιθέρου και εκ του μίγματος να θέτη εις την όπήν του όδόντος όσάκις του πονεί, μετά μικράν δε επανάληψιν θα παρατηρήση ότι ο πόνος θα θεραπευθη και ή περαιτέρω σήψις θα έμποδισθη.

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΤΡΙΠΛΗ ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Δώδεκα εἰν αἱ λέξεις μου ἐκ τούτων ἡ μὲν

(πρώτη

εἶνε τὸ ὄνομα ἀνδρὸς ὀνομαστοῦ διότι ἐδίωξε κακὴν κακῶς τοῦ Γότθου; ἐξ Ἑλλάδος

ὅποταν οὗτ' εἰσώρμησαν σὶ τὸ ἄστυ τῆς Παλ-

(λαδός

Ἡ δὲ δευτέρα ὄνομα ἀγνῆς τε καὶ γεννητικῆς ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς θυμασθείσης νέας

Ἡ τρίτη δὲ τὸ ὄνομα ἐβραίου βασιλέως

ὅστις εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐφέρετο τρυχέως

Ἡ δὲ τετάρτη γυναικὸς τὸ ὄνομα ἀνδρείας

τὴν χώραν τῆς πατρίδος τῆς σωσάσης ἐκ

(δουλείας

Ἡ πέμπτη δ' εἶνε εἰς μικρὸς εἰς τὴν γραφὴν

(προσῆτης

Κ' ἡ ἕκτη αἶ; τῶν στρατηγῶν τῆς Βοναπαρ-

(τικῆς Γαλλίας

Ἡ δὲ ἐβδόμη ὄρος τι ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ

Καὶ ἡ ὄγδοη καυστικὴ ὡς καὶ σκληρὰ οὐσία

Ἡ δὲ ἐνάτη ὄνομα ἀνθρώπου φονευμένου

ὑπὸ κακούργου ἀδελφοῦ καὶ ὀὐ τιμωρηθέντος

Ἡ δὲ δεκάτη ὄνομα πραγμάτων ξεχασμένων

δισύλαβον καὶ ἐντελῶς λησμώνημα σημαῖνον

Ἡ δ' ἐνδεκάτη τ' ὄνομα υἱοῦ Διονυσίου

Κ' ἡ δωδεκάτη δὲ μιᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν νήπου

Ἡ δὲ ἄν λάβῃς τ' ἀρχικὰ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων

Θά σχηματίσης ἀνακτα ἐκ τῶν τρυφηλοτάτων

Καθὼς δὲ καὶ τὰ τελικὰ τῶν διξίων μου πάλιν

διπλᾶς τοιαύτας θά δηλοῦν τὴν μίαν μετὰ

(τῇ ἄλλῃ

ἐξῶν ἡ πρώτη ἀποτελεῖ τὸ τρίτον τῶν γραμμάτων

σημαίνει δ' αὐτῇ πρᾶγμα τι ἐκ τῶν χρησιμο-

(τατων

Καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὅκτω πετριὰς πειτριᾶς

Ἀποτελοῦσι φίλτατε ἀνευ ἀμοιβολίας.

ἑστάλη ὑπὸ τοῦ ἀσπροφόρου περιπατητοῦ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τί ἐστὶν εὐτυχία;

Ἐτίθη ὑπὸ μιᾶς περιέργου

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν ἐν τῷ 4ῳ φύλλῳ δημοσιευθειῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων.

Λύσις Αἰνίγματος

Κ α λ ά μ α ι — Λ α μ ί α

Ἐπιπέδι λύσεις μᾶς ἔστειλαν σὶ κ. κ. Θερευ-

τῆς καρδιῶν, Μῆς Ἕλλην, Ἀσπροφόρος περιπατητής, Να αγὸς καρδίᾳ (εἴθε ἰδιότροπος) Ἰσπότη; Γουλιέλμος Χωροφύλακς, Ψυχῶν, Ἰσπότης, Ἀμκρύστιος, Λεβεντακος Θερῶν, Πινδρος Θερῶν, Ἀκανθηλις, Ἀεικίνητος, μαθητάκος (πρότεχε τὰ μαθηματὰ σου), Νόστιμη ἀμπελιωτισσα, Μίμης Τσαντίλας (σοῦ συνιστῶ νὰ μιλετᾷ), Χρηστος Τσαντίλας.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ὁ ἀεικίνητος μαθητάκος.

Λύσις Λαγοπαιγνίου

Μ ε γ α λ ο ὑ π ο λ ι ε ς

Ἐπιπέδι λύσεις μᾶς ἔστειλαν σὶ κ. κ. Χωροφύλαξ Ψυχῶν, Αὔρα Εὐρίπου, Καμπούρης τῆς ἀγορᾶς, Δεσποινὶς Κερκτικὸς Μῆς Ἕλλην, Γεωργία Δ. Λεβεντακος Θερῶν, Ἀκουσσιος, Ὀνειροπόλων καταφύγιον Ἰσπότη; Γουλιέλμος Ναυγὸς καρδίᾳ, Ἀσπροφόρος περιπατητής, Κιλλικελάδος καστριώτης,

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ἡ Γεωργία Δ.

Λύσις Παιγνίου

| + | = 2

Ἐπιπέδι λύσεις μᾶς ἔστειλαν σὶ κ. κ. Χωροφύλακς Ψυχῶν (καλὴ ἀρετὴς), Θερευτῆς καρδιῶν, Ἰσπότης, Παλλὰς καστριώτισσα δὲν ἦτο ἀληθὴς;) Κιλλικελάδος καστριώτης (ὅποιος ἀγαπᾷ τὰ ρόδα πρετεὶ νὰ ἔχη ὑπομονὴν κ.τ.λ.) Ἀκανθηλις, Λευκοφόρος περιπατητής; Μῆς Ἕλλην, (ἡ γερο-Κροῦγερ τί γίνεται) Καπελλάκι, (πρότεξε μὴ σὲ πάρῃ ἡ Αὔρα τοῦ Εὐρίπου),

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου τὸ Καπελλάκι

Μῆς Ἕλλην ἐνταῦθα, αἰνίγμα σὺς δημοσιευθῆσεται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Α. Π. Ἑλληνικὰ Ἐνηρωρίσι, ἀργὰ ἀπίστευτες ἐν τῷ ἐπομένῳ συζητηθήσεται. Πρὸς τὴν πλητίον τῆς Ἀρεθούσης μελαγχροινὴν παρακαλεῖσθε ἕως μᾶς κάμητε γνωστὸν τὸ ὄνομά σας εἰδ' ἄλλως τὸ διηγημά σας δὲν θά ληρθῇ ὑπ' ὄψιν. Α. Μ. Ἀλφὸρ Παρισίων διατὶ ἠθετήσατε τὴν ὑποσχέσιν σας;

